

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/16/2015
Identifikačné číslo spisu:	9509100092
Dátum vydania rozhodnutia:	11.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9509100092.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu, JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Jany Serbovej, na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením 11. februára 2016, v trestnej veci proti obvinenej L. V. a spol. pre pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 20, § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2012, sp. zn. 2 To 9/2011, rozhodol

rozhodol:

I. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2012, sp. zn. 2To 9/2011, v časti výroku o náhrade škody, ktorým obvineným Ing. S. V. a L. V. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu vo výške 41.339,38 Eur, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 3 Tr. por.

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 287 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvinených Ing. S. V. a L. V..

II. Z r u š u j e sa napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2012, sp. zn. 2 To 9/2011, v časti výroku o náhrade škody, ktorým obvineným Ing. S. V. a L. V. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu vo výške 41.339,38 Eur, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 24. júla 2012, sp. zn. 2To 9/2011 zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. v celom rozsahu rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku

zo 4. mája 2011, sp. zn. PK - 2T 30/2009 a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenú L. V. uznal za vinnú v bodoch 1/ až 8/ z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. spáchaného v bodoch 1/ až 5/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bodoch 2/ až 5/, 7/ a 8/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaného v bodoch 2/ až 5/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obvineného Ing. S. V. uznal za vinného v bodoch 1/ až 5/ z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 20, § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a v bodoch 2/ až 5/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 20, § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v rozsudku.

Najvyšší súd obvineným L. V. a Ing. S. V. každému samostatne uložil podľa § 225 ods. 4, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obvinených v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2, § 49 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil v trvaní 4 (štyroch) rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obvineným povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvineným Ing. L. V. a Ing. S. V. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému B. K., N. I. a V. S. spôsobenú škodu vo výške 41 339,38 Eur a L. V. samostatne škodu vo výške 9 895,60 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený B. K., N. I. a V. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Zároveň podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Proti rozhodnutiu podal minister spravodlivosti, na základe podnetu obvinených L. V. a Ing. S. V., dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., pretože rozsudkom najvyššieho súdu bol vo výroku o náhrade škody porušený zákon v ustanovení § 287 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvinených.

Minister spravodlivosti v dovolaní namietal, že najvyšší súd zaviazal obvinených spoločne a nerozdielne na náhradu škody vo výške 41 339,38 Eur, hoci táto suma nie je súčtom škody spôsobenej v skutkoch pod bodmi 1/ až 5/ rozsudku, ale ide o sumu, ktorú mala svojim konaním spôsobiť obvinená L. V. skutkami pod bodmi 1/ až 8/ rozsudku. Dokonca ani takto vyčíslená škoda, ktorá mala byť konaním L. V. spôsobená, nie je vyčíslená správne, keďže správne mala byť vyčíslená vo výške 41 654,39 Eur. Obvinená bola navyše samostatne zaviazaná na náhradu škody vo výške 9 895,60 Eur. Správne mali byť obvinení L. V. a Ing. S. V. zaviazaní spoločne a nerozdielne na náhradu škody vo výške 31 446,78 Eur (za skutky pod bodmi 1/ až 5/) a L. V. samostatne (za skutky pod bodmi 6/ až 8/) vo výške 10 207,61 Eur.

Vzhľadom na to, že ide o chybu týkajúcu sa skutkových zistení vo vyhlásenom rozsudku, nebolo možné tento omyl napraviť postupom podľa § 174 ods. 1 Tr. por., ale len v dovolacom konaní na základe dovolania podaného podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol vo výroku o náhrade škody porušený zákon v ustanovení § 287 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvinených L. V. a Ing. S. V. a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý výrok o náhrade škody, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň navrhol, aby dovolací súd prikázal senátu najvyššieho súdu vec v potrebnom rozsahu znova prerokovať a rozhodnúť.

Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, spolu s upozornením, že sa môžu v súdom stanovenej lehote k dovolaniu vyjadriť.

K dovolaniu sa vyjadril poškodený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý sa stotožnil s návrhom ministra spravodlivosti. Najvyššiemu súdu navrhol napadnutý výrok o náhrade škody zrušiť, vec znova prerokovať a rozhodnúť tak, že obvinení L. V. a Ing. S. V. budú zaviazaní spoločne a nerozdielne

nahradiť spôsobenú škodu vo výške 31 446,78 Eur a L. V. samostatne nahradiť spôsobenú škodu vo výške 10 207,61 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.). V dovolaní sú uvedené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 3 Tr. por. a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 ods. 1 Tr. por.).

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania, preskúmal na neverejnom zasadnutí v súlade s § 382a Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania, ktoré sú uvedené v dovolaní, pretože v súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené a zistil, že dovolanie je sčasti dôvodné.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Odvolací súd zaviazal obvinených L. V. a Ing. S. V. spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému B. K., N. I. a V. škodu vo výške 41 339,38 Eur a obvinenú L. V. aj samostatne škodu vo výške 9 895,60 Eur.

Súd v jednotlivých bodoch skutkovej vety napadnutého rozsudku pritom špecifikoval škodu, ktorú spôsobili spoločne obvinení L. V. a Ing. S. V., ako aj obvinená L. V. samostatne poškodenému B. K., N. I. a V. zo zdrojov európskeho sociálneho fondu a zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Výška škody spôsobená spoločným konaním obvinených bola ustálená nasledovne: v bode 1/ rozsudku vo výške 350 474,- Sk (11 636,60 Eur), v bode 2/ vo výške 102 768,- Sk (3 411,27 Eur), v bode 3/ vo výške 145 296,- Sk (4 822,94 Eur), v bode 4/ vo výške 295 176,- Sk (9 798,04 Eur) a v bode 5/ vo výške 53 562,- Sk (1 777,93 Eur). Obvinená L. V. svojím konaním spôsobila škodu v bode 6/ vo výške 223 891,- Sk (7 431,81 Eur), v bode 7/ vo výške 64 671,- Sk (2 146,68 Eur) a v bode 8/ vo výške 18 953,- Sk (629,12 Eur).

Dovolací súd opätovne prepočítal jednotlivé položky a zistil, že odvolací súd pri sčítavaní výšky škody pochybil. Škoda vyplývajúca z bodov 1/ až 5/ rozsudku predstavuje sumu vo výške 31 446,78 Eur, nie vo výške 41 339,38 Eur. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poukázať aj na zjavnú písársku chybu v bode 1/ rozsudku, a to v sume uvádzanej v mene „euro“, keď prepočet sumy 350 474,- Sk konverzným kurzom 30,126 mal správne znieť na sumu 11 633,60 Eur. Ide však o chybu v skutkovej vete, ktorá nebola predmetom dovolania. Minister spravodlivosti síce na strane 4 dovolania upriamil pozornosť na konštatáciu odvolacieho súdu, že obvinený Ing. S. V. spôsobil svojím konaním v bodoch 1/ až 5/ škodu spolu vo výške 31 443,78 Eur (15 428,53 Eur zo zdrojov štátneho rozpočtu a 16 015,25 Eur zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu), čo predstavuje škodu spôsobenú oboma obvinenými spoločne, avšak neskôr uviedol, že najvyšší súd mal obvinených zaviazat' spoločne a nerozdielne na náhradu škody vo výške 31 446,78 Eur.

Minister spravodlivosti dovolaním namietol aj výšku škody, na ktorej náhradu bola zaviazaná samostatne obvinená L. V..

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 385 ods. 2 Tr. por. dovolací súd ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak by dôvod dovolania bol v neprospech obvineného a dovolenie je podané v prospech obvineného.

Z bodov 6/ až 8/ rozsudku vyplýva, že obvinenou spôsobená škoda je vo výške 10 207,61 Eur, avšak nápravu pochybenia vo vzťahu k obvinenej L. V. dovolací súd vykonať nemohol, nakoľko dovolanie bolo podané v prospech obvinených. Zrušením výroku o náhrade škody v časti týkajúcej sa len obvinenej L. V. by došlo k zhoršeniu postavenia obvinenej, preto dovolací súd v tejto časti dovolaniu ministra spravodlivosti nevyhovel.

Vzhľadom na zrejme chyby v počítaní, ktoré z dôvodu takto vyhláseného rozsudku na verejnom zasadnutí konanom 24. júla 2012 nebolo možné odstrániť postupom podľa § 174 ods. 1 Tr. por., dovolací súd zrušil v časti výrok o náhrade škody, ktorým obvineným Ing. S. V. a L. V. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu vo výške 41 339,38 Eur. Vo zvyšnej časti nebolo možné dovolaniu ministra spravodlivosti vyhovieť, nakoľko dovolanie bolo podané v prospech obvinenej L. V., keďže zákonná lehota na podanie dovolania v jej neprospech už uplynula.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.